

RIIGI TEATAJA

Nr. 94.

6. novembril 1934.

Nr. 94.

- Art. 755. Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmapanemise seadus.
756. Riigi eelarve seaduse muutmise seadus.
757. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnööride täiendus.
758. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete ehitamise määrus.
759. Paide linna ehituse määruse muutmise ja täiendamise määrus.
760. Mustvee alevi tulekustutuse abinõude juurdevedamise takside maks-
vusetuks kuulutamine.

755. Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmapanemise sea- dus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 30. oktoobril 1934.

I.

§ 1.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. veebruaril 1935. a.

§ 2.

Ühel ajal käesoleva seadusega hakkab maksma Kriminaalkohtupidamise seadustik (RT 89 — 1934).

II.

§ 3.

Ehitusseaduse § 211 (VSK XII k., 1900 a. väljaanne) muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 211. Summad, mis kulutatakse § 209 ja 210 tähendatud abinõude kohaldamiseks, nõutakse sisse kohtukorras.

§ 4.

Tsiviilkohtupidamise seaduse (VSK XVI k. 1. j., 1914 a. väljaanne) § 1222⁹, 1222¹⁰, 1456^a, 1917 ja 1932 muudetakse järgmiselt:

§ 1222⁹ toodud viide Kriminaalkohtupidamise seaduse (1914 a. väljaanne) § 390—392, 394 ja 396 asendatakse viitega Kriminaalkohtupidamise seadustiku (RT 89 — 1934) § 182—184, 186 ja 187.

§ 1222¹⁰ toodud viide Kriminaalkohtupidamise seaduse (1914 a. väljaanne) § 846—848 asendatakse viitega Kriminaalkohtupidamise seadustiku (RT 89 — 1934) § 577 ja 578.

§ 1456^a toodud viide Kriminaalkohtupidamise seaduse (1914 a. väljaanne) § 454—466 kaotab maksvuse.

§ 1917 toodud viide Kriminaalkohtupidamise seaduse (1914 a. väljaanne) § 355 asendatakse viitega Kriminaalkohtupidamise seadustiku (RT 89 — 1934) § 312.

§ 1932 toodud viide Kriminaalkohtupidamise seaduse (1914 a. väljaanne) § 454—466 kaotab maksvuse.

§ 5.

Kohtu asjus vande muutmise seaduse (RT 70 — 1919) § 3 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3. Vannet võetakse üldistel alustel ka Tsiviilkohtupidamise seaduse § 96 ja 396 nimetatud isikutelt, samuti ka kõigilt neilt, kes on 17 aastat vanaks saanud, nende usutunnistusele vaatamata.

§ 6.

Seaduse laste, alaealiste ja naiste töö kohta tööstusettevõtetes (RT 68 — 1924) § 22 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 22. Käesoleva seaduse täitmise järelevalve pannakse töökaitse järelevalve-ametnikele peale.

§ 7.

Mäeseaduse (RT 30 — 1927) § 87 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 87. Kui mäetööstus ei täida mäetööde järelevalve-ametnike seaduslike nõudeid selleks määratud tähtajaks, siis algatab järelevalve-ametnik süüdlase vastu kriminaaljälitamise Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud korras.

§ 8.

Meremeeste seaduse (RT 28 — 1928) § 61 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 61. Kui välissadamas keegi laeva peresse kuuluvaist saadab korda kuriteo või raske kuriteo, on laevajuht kohustatud esimesel võimalusel toime panema juurduse § 64 ettenähtud korras, kui kohalikud võimud juurdust ei toimetata.

Laevajuht peab hoolitsema selles eest, et süüalune ei lahkuks laevast, ja tal on õigus tarvilikul korral süüalust vahistada niikauaks, kuni võib ta üle anda Eesti politseivõimudele või konsulile.

§ 9.

Raudteede seaduse (RT 22 — 1931) § 173 ja 174 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 173. Raudteeametnikel on oma teenistuspiirkonnas õigus:

- 1) võtta tarvitusele abinõusid käesoleva seaduse § 128—143 ettenähtud eeskirjade rikkumise ärahoidmiseks ja raudteevarade kaitsmiseks;
- 2) pidada kinni isikuid, kes tabatud raudteel raske kuriteo või kuriteo kordasaatmiselt.

Kinnipeetud isikud tuleb viivitamata toimetada juurduse toimetamiseks õigustatud lähema politseiametniku korraldusse ühes avaldusega süüteo kordasaatmise kohta.

§ 174. Raudteel üleastumise kordasaatmiselt tabatud isikut võivad raudteeametnikud kinni pidada ta isiku kindlakstegemiseks. Kui raudtee-

ametnikul ei ole võimalik üleastumise kordasaatmiselt tabatu isikut kindlaks teha, siis tuleb viimane selleks viivitamata toimetada lähema politseiametniku korraldusse.

§ 10.

Kohtuasutiste nimetused muudetakse järgmiselt: nimetus „Kohtupalat“ asendatakse kõigis maksvates seadustes, kus ta leidub, nimetusega „Kohtukoda“, nimetus „rahukogu“ — nimetusega „ringkonnakohus“, nimetus „Tallinna-Haapsalu rahukogu“ — nimetusega „Tallinna ringkonnakohus“, nimetus „Tartu-Võru rahukogu“ — nimetusega „Tartu ringkonnakohus“, nimetus „Rakvere-Paide rahukogu“ — nimetusega „Rakvere ringkonnakohus“, nimetus „Viljandi-Pärnu rahukogu“ — nimetusega „Viljandi ringkonnakohus“, nimetus „rahukohus“ — nimetusega „jaoskonnakohus“ ja nimetus „rahukohutunik“ — nimetusega „jaoskonnakohtunik“.

III.

§ 11.

Kriminaalkohtupidamise seadus (1914 a. väljaanne) kõigi hilisemate muudatuste ja täiendustega ja maksvates vene seadustes leiduvad kõik eeskirjad mõnesuguste süütegude jälitamise erikordade kohta kaotavad maksvuse.

Samuti kaotavad maksvuse kõigis maksvates seadustes sulgudes toodud viited käesoleva seadusega maksvuse kaotanud Kriminaalkohtupidamise seaduse üksikutele paragrahvidele, ja üldise viite all Kriminaalkohtupidamise seadusele tuleb mõista Kriminaalkohtupidamise seadustikku, mis on avaldatud RT 89 — 1934. a.

§ 12.

Peale eelmises (11) paragrahvis tähendatud seaduste kaotavad veel maksvuse:

- 1) Kohtu käskotsuste seadus (RT 5 — 1919);
- 2) Seadus eeluurimise ärajätmise kohta üksikutel kordadel ja kohtu alla andmise korra muutmise seadus (RT 5 — 1919);
- 3) Riigikohtu seaduse § 18 p. b (RT 82/83 — 1919);
- 4) Ajutine seadus karistuste ja kohtupidamise korra muutmise kohta mõnesuguste süütegude asjus (RT 147/148 — 1920);
- 5) Trükiseaduse § 15 ja 16 (RT 43 — 1923);
- 6) Prooviseaduse § 26—30 (RT 74 — 1924);
- 7) Raudteel maksvatest politseimäärustest üleastumise karistuse seadus (RT 29/30 — 1925);
- 8) Hoolekande seaduse § 176 (RT 120/121 — 1925);
- 9) Rahukohtunikude kohtualluvuse muutmise seaduse I osa (RT 171/172 — 1925);
- 10) Mõnede seaduste ja sundmääruste rikkumiste eest määratavate administratiiv-karistuste seadus (RT 183/184 — 1925);
- 11) Kaalu ja mõõdu seaduse § 18 (RT 187/188 — 1925);
- 12) Merelaevanduses töötavate laste ja alaealiste sundusliku arstliku järelevaatuse seaduse § 7 (RT 199/200 — 1925);
- 13) Meremeestekodu seaduse § 92 (RT 13 — 1928);
- 14) Töökaitse seaduste rikkumise eest administratiiv-karistamise seadus (RT 30 — 1929);
- 15) Kiirsõidu-ujuvabinõude liikumise seaduse § 7 (RT 54 — 1930);
- 16) Metsaseaduse § 234—258 (RT 45 — 1934);
- 17) Jahiseaduse § 48—58 (RT 45 — 1934).

IV.

§ 13.

Uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmahakkamisel kohaldatakse selle eeskirju ka varem toimetusse võetud asjadele alljärgnevates paragrahvides toodud eranditega ja täiendustega.

§ 14.

Uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku asialluvuse eeskirju, mis määravad vana seaduse järgi kõrgemale kohtule allunud asjade alluvuse alamale kohtule, ei kohaldata nende kohtusse saabunud asjade kohta, mis on saabunud avalik-süüdistusasjus süüdistusaktiga ja erasüüdistusasjus erasüüdistaja kaebusega pärast lepituskatse toimetamist kohtu-uurija poolt, vaid need tuleb lõpule viia endise alluvuse järgi.

Samuti ei kohaldata uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku asialluvuse eeskirju, mis määravad vana seaduse järgi alamale kohtule allunud asjade alluvuse kõrgemale kohtule, nende asjade kohta, milles on alama kohtu esimese astme poolt juba süüdi- või õigeksmõistev otsus tehtud, vaid need tuleb lõpule viia endise alluvuse järgi.

§ 15.

Uues Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud kriminaaljälitamise lõpetamise ja peatamise kord tuleb kohaldada ka neile asjadele, mis on prokuröride poolt varem edasi saadetud kohtule, kuid viimaste poolt esimeses astmes veel lahendamata, milleks säärased toimetused tuleb tagasi saata vastavale prokurörile või alluvuse järgi üle anda vastavale jaoskonnakohtule või kohtu-uurijale.

Samuti antakse ringkonnakohtute poolt prokuröridele tagasi vana Kriminaalkohtupidamise seaduse § 353 ja 356² põhjal esitatud arvamustega asjad uues Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud korras toimetamiseks, kuid § 353 ettenähtud arvamustega asjad ainult sel juhul, kui süüalune on olnud süüteo kordasaatmisel Kriminaalseadustiku § 39 tähendatud seisukorras.

Vana Kriminaalkohtupidamise seaduse § 528 põhjal lõpetatud asjus, mille peale edasikaebuse tähtaeg ei ole veel möödunud, võib edasi kaevata vanas seaduses ettenähtud tähtaja jooksul ja korras, kuid need vaadatakse Kohtukojas läbi uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 322 ja järgmistes ettenähtud korras. Samas korras vaatab Kohtukoda läbi ka need ringkonnakohtu vaidlused prokuröri lõpetamisarvamuse vastu, mis on tõstetud vana Kriminaalkohtupidamise seaduse § 528 põhjal enne uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmahakkamist.

§ 16.

Uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 342 esimeses lõikes tähendatud vaidluse õigus süüdistusakti vastu hakkab maksuma alles nende süüdistusaktide suhtes, mis prokuratuur koostab ja esitab kohtule pärast uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmahakkamist.

§ 17.

Volinik või kaitsja, kes on juba omandanud toimetuses olevas asjas esinemiseks volituse vana Kriminaalkohtupidamise seaduse maksvuse ajal, on õigustatud kasutama seda õigust volituse piirides kuni asja lõpliku lahendamiseni, olgugi et tal uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku järgi volinikuna või kaitsjana esinemise õigust ei ole.

§ 18.

Uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 90 teine lõige ei ole maksev nende politsei juurdlustoimingute kohta, mis on tehtud enne Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmahakkamist, välja arvatud juurdlustoimingud, mis on politsei poolt toimetatud vana Kriminaalkohtupidamise seaduse § 258 korras.

§ 19.

Kui uues Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud tähtaeg võrreldes vanas Kriminaalkohtupidamise seaduses ettenähtud sama tähtajaga on lühem ning kui säärane tähtaeg on alanud vana Kriminaalkohtupidamise seaduse maksvuse ajal, selle lõpp aga langeb uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksvuse ajale, siis tuleb tähtaja lõpp arvata vanas Kriminaalkohtupidamise seaduses ettenähtud aja järgi.

§ 20.

Toimetuses olevais asjus vana Kriminaalkohtupidamise seaduse järgi tehtud kõik protsessitoimingud ja korraldused jäävad jõusse uue Kriminaalkohtupidamise seadustiku maksmahakkamisel, kuni neid ei muudeta uues Kriminaalkohtupidamise seadustikus ettenähtud alustel ja protsessikorras, välja arvatud käesolevas seaduses toodud erandid.

§ 21.

Kohtuotsustega määratud nuhtlusseaduste kinnipidamiskaristused pööratakse täitmisele otsustes nimetatud karistustena, kuid vangistusasutises loetakse vahialused vastavate Kriminaalseadustiku karistuste kandjaiks Kriminaalseadustiku maksmapanemise seaduse § 107—110 (RT 85 — 1934) ettenähtud alustel ja täidetakse karistused uues Vangistusseadustikus ja Vangimajade kodukorras ettenähtud viisil.

Samuti toimitakse ka nende nuhtlusseaduste kinnipidamiskaristustega, mis on enne käesoleva seaduse maksmahakkamist osaliselt kantud.

Tallinnas, 30. oktoobril 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller.
Kohtuminister.

756. Riigi eelarve seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 5. novembril 1934.

I.

Eelarve seaduse (RT 5 — 1934) § 34 ja § 35 muudetakse ning pannakse maksmata järgmises redaktsioonis:

§ 34. Üksikud ministrid ja riigiasutised võivad teha korraldusi, anda määrusi, sõlmida lepinguid ja võtta endale kohustusi, mis nõuavad rahalisi väljaminekuid, ainult siis, kui: 1) eelarves on nähtud ette vastavad summad või 2) selleks on antud luba eriseadustega või 3) vastavad kavad on võetud vastu ja kuulutatud välja eelarve lisana.

Iga kohustuse võtmine vajab väljamaksude korrapärase teostamise ja § 32 täitmise nõuetes eelnõusolekut, kui Majandusminister peab selle tarvilikuks.

Kui eelarve-aasta kestvusel maksmahakkanud seaduste täitmisest tingitud kulude katteks ei ole määratud krediiti riigi eelarves või ei jätku krediiti üksikute kuluparagrahvide järgi ega ole võimalik hankida selleks krediiti lisa-eelarvega, võib Riigivanem Vabariigi Valitsuse ettepanekul määrata selleks summasid riigi eelarves eriti sääraesteks ettenägemata kuludeks määratud krediitidest.

Need krediidid võetakse Majandusministeeriumi kulude eelarvesse eriparagrahvina ja ei või ületada 100.000 krooni. Sel teel kasutatud summad paigutatakse lisa-eelarvesse.

§ 35. Riigi kulude eelarve paragrahvis ja alljaotises määratud krediiti võib tarvitada ainult selles paragrahvis ja alljaotises ettenähtud kulude katteks.

Krediitide ümberpaigutamine peatüki piirides ühest kuluparagrahvist teise võib toimuda Majandusministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse otsusel. Krediitide ümberpaigutamine ühest alljaotisest teise võib toimuda Vabariigi Valitsuse poolt määratud korras.

II.

Käesolev seadus hakkab maksuma avaldamisega.

Tallinnas, 5. novembril 1934.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Einbund
Majandusministri k.t.

757. Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnööride täiendus.

Antud Majandusministri poolt 30. oktoobril 1934.

Alus: Sisseveo tollitariifi § 175 märkus 1 (RT 33 — 1933).

Sisseveo tollitariifi § 175 käsitamise juhtnööride (RT 13 — 1934) osa D täiendatakse p. 11 järgmises redaktsioonis:

p. 11. Valtsitud raud- ja terasplaat või profiilmaterjalid.

Käesolev juhtnööride täiendus hakkab maksuma 26. oktoobrist 1934.

Nr. 14322.

Majandusministri k.t. K. Einbund.

Tööstusosakonna direktori eest J. Kark.

758. Tervishoiu- ja hoolekandeaustiste hoonete ehitamise määrus.

Antud Teedeministri poolt 24. oktoobril 1934.

Alus: Ehitusseaduse § 161 (RT 104 — 1931).

1. peatükk.**Määruse maksvuse ulatus.**

§ 1. Käesoleva määruse eeskirjad kohaldatakse tervishoiu- ja hoolekandeaustiste hoonetele, mis tervelt või osaliselt kuuluvad järgmistesse liikidesse:

D liik — Sääraste austiste hooned, milliste kasutajate tervise eest hoolekanne erilist ettevaatust nõuab, nagu üldised statsionaarsed haiglad, eraldushaiglad (suguhaigusi, epideemilisi või nakkushaigusi põdevate isolatsioon-haiglad), tiisikus-haiglad ja -sanatooriumid, vaimuhaigete majad, vaimuhaigete varjupaigad, ambulatooriumid, gүнokoloogilised haiglad ning rinnalaste ja emade kodud ja lastehoolekande astitised.

E liik — Sääraste astitiste hooned, milliste kasutajate tervise eest hoolekanne tavalisi ettevaatuse abinõusid eeldab, nagu leprosooriumid, vanadekodud, hoolekandelised ühiskorteriid.

§ 2. Tervishoiu- ja hoolekandeaustiste hoonetes leiduvatele eriotstarbeid teenivatele ruumidele, nagu koosolekute saalid, saunad, auditooriumid haiglates, õppeklassid lastekodudes j.n.e. ruumid, kohaldatakse mõiste järgi Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) või Avalikkude algkoolide hoonete ehitamise määruse (RT 36 — 1933) eeskirjad.

§ 3. Ernadjuhtudel võib Teedeminister lubada kõrvalekaldumisi käesolevast määrusest, kui kõrvalekaldumised on tingitud kohalikkudest oludest.

§ 4. Käesolevas määruses nimetatakse: 1) pearuumideks — kõik tervishoiu- ja hoolekandeaustise kasutajate (haigete, laste, vanade, hoolekandelises ühiskorteriis elutsevate, ambulatoorselt ravitavate) jaoks otseselt ettenähtud ruumid või ruumid, mis ette nähtud nende kohtlemiseks; 2) abi- ja kõrvalruumeks — ühendusruumid, nagu trepid, käigud, kojad ja personaali ning majanduse jaoks ettenähtud ruumid.

2. peatükk.

Tervishoiu- ja hoolekandeaustiste hoonete püstitamise järelevalve teostamise ja kasutamisele võtmise kord.

§ 5. Tervishoiu- või hoolekandeaustiste hoonete projektid esitab kinnitamiseks vastav ajutine maa- või linnavalitsus Haridus- ja sotsiaalministeeriumi tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele oma arvamusega ehitise põhimõteline soovitavuse kohta, avaldab projekti suhtes oma seisukoha, kas projektitud ehitis kujult ja välimuselt on sünnis projektis määratud kohale ega halvasta selle ümbruskonna ilmet, ning avaldab nõusoleku tervishoiu seisukohalt. Ajutisel maa- või linnavalitsusel on õigus nõuda projekti esitajalt täiendavaid andmeid ja selgitusi projekti kohta.

Haridus- ja sotsiaalministeeriumi tervishoiu- ja hoolekandevalitsus vaatab projekti läbi ning saadab edasi Teedeministeeriumi ehitusjärelevalve inspektorile ühes oma arvamusega tervishoiu või hoolekande seisukohalt.

Haridus- ja sotsiaalministeeriumi poolt sisuliselt vastuvõetavaks loetud projektide kinnitamine kuulub Teedeministeeriumi ehitusjärelevalve inspektorile.

§ 6. Tervishoiu- ja hoolekandeaustiste hoonete püstitamise ja järelevalve teostamisele ja kasutamisele võtmisele kohaldatakse mõiste järgi Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 3—4, 6—17 ja 19—20 eeskirjad.

3. peatükk.

Tervishoiu- ja hoolekandeesutiste hoonete püstitamise tehnilised nõuded.

1. jagu.

Asetus, ehitusviis ja kõrgus.

§ 7. Hoonete asukohta ei või valida soode, rabade ja lahtiste reovee-kanalite läheduses, mis rikuvad õhku ja rüvetavad maapinda.

Hoone asupaika ei või valida tapamajade, alaliste turuplatside müra-rikaste tänavate ja üldse säärase kohtade ning käitisehitiste läheduses, mis võivad segada asutiste tööd.

§ 8. Kaitseks karedate tuulte ja teetolmu vastu, kui ka õhu tervendamise otstarbel tuleb võimaluse piirides istutada hoonete jalutusväljade ja mänguplatside ümber puid ja põõsaid asjatundlikult valmistatud kava järgi.

§ 9. Ehitusmaa-ala jaotatakse nii, et sinna peale hoonetealuse maa jääb tarvilik maa-ala majandusõue, jalutusvälja ning lasteasutiste juures ka laste-mänguplatside jaoks. Majanduslikud hooned peavad olema asutise hoonetest otstarbekohaselt eraldatud. Hoonete asukohtades peab olema saadaval küllaldasel määral kohaliku ametliku arsti poolt kõlblikuks tunnustatud vett.

§ 10. Ilmakaarte suhtes asetatakse hoone nõnda, et pearuumide aknad ei ole juhitud vastu põhjakaart (D liigi ehitiste juures lugedes läänest itta ja E liigi juures — loodest kirdeni); elukorterite akendest võib olla ainult osa põhja poole. Põhja poole võib asetada need ruumid, millistes viibitakse lühemat aega, nagu koridorid, trepikojad, köögid, söögitoad, ooteruumid, röntgeni- ja operatsiooniruumid, vannid ja pesemisruumid ning klosetid j.m.s. ruumid.

§ 11. D liigi pearuumide sisemine kõrgus peab olema vähemalt 3,20 m; E liigi hoonetes 2,75 m.

§ 12. Tervishoiu- ja hoolekandeesutiste hoonete asetuse, ehitusviisi ja kõrguse kohta kohaldatakse mõiste järgi Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 24 ja 26—32 eeskirjad.

2. jagu.

Projektimise erinõuded.

§ 13. Kõik asutiste pearuumid ja peatrepiruumid peavad olema valgustatud otseselt akna kaudu; kaudse valgustusega võivad olla valgustatud ainult abi- ja kõrvalruumid ja klosettide juures olevad pesemisruumid.

D liigi hoonetes peab akende valguspind olema vähemalt:

operatsiooni-, sünnitus-, sidumis-, laboratooriumide ruumides	$\frac{1}{5}$	põrandapinda
haigeteruumides, operatsiooni ettevalmistusruumides, lasteruumides ja muudes pearuumides	$\frac{1}{7}$	„
abi- ja kõrvalruumides	$\frac{1}{8}$	„

E liigi hoonetes peab akende valguspind olema vähemalt:

pearuumides	$\frac{1}{8}$	põrandapinda
abi- ja kõrvalruumides	$\frac{1}{10}$	„

§ 14. D liigi hoonetes peavad olema isolatsiooniruumid nakkushaiguskahlastele teistest ruumidest eraldatud. See nõue ei käi lastepäevakodude ja lasteadeade kohta.

§ 15. Hoonetes ehitatakse magamistoad eraldi meestele ja naistele, samuti eraldi asetatud pesemise võimaluste ja klosettidega, kusjuures viimaste aset võivad täita päevased kloetid, kui nad on kättesaadavad ka öösel.

§ 16. Magamisruumide projektimisel peetakse silmas, et voodeid ei asetata akna alla ega küttekollete otsesse lähedusse.

3. jagu.

Trepid, kojad ja käigud.

§ 17. Igast ruumist peab olema juurdepääs vähemalt kahe teineteisest eraldi väljapääsu või kahe trepi juurde eraldi trepikodades, mis viivad tänavale või avalikule platsile kas otse või õue kaudu.

§ 18. Trepiastmete laius ei või olla alla 30 sm ja kõrgus ei või tõusta üle 16 sm; treppidel, mida tavaliselt majandus- või kõrvaltreppidena ja ainult õnnetuse korral hädaväljapääsuna tarvitatakse, võib trepiastme kõrgus olla kuni 18 sm ja laius mitte alla 25 sm.

§ 19. Trepikäikude ja podestide ning käikude (koridoride) laiuse alam-määr käsipuude vahel peab olema 1,20 m; abi- ja kõrvalruumide treppidel võib olla laius minimaalselt 1,00 m käsipuude või käsipuu ja seina vahel.

§ 20. Käikude ülemmäärse pikkuse tingib kaugus mingi ruumi kõige kaugemast punktist, mis käigu ääres asub, kuni trepikojani või alumistel kordadel välisukseeni. Tähendatud kaugus määratakse kindlaks järgmiselt: mittepõlevast materjalist hoonetes mittepõlevate lagedega 50,0 m, mittepõlevast materjalist hoonetes harilikude lagedega 35,0 m ning põlevast materjalist ja segaehitistes — 20,0 m.

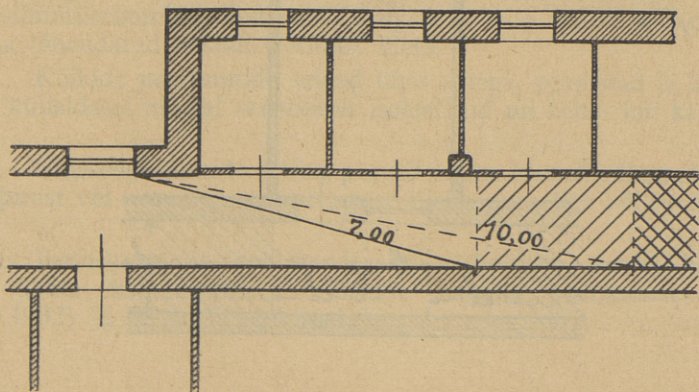
§ 21. Sunduslikkude uste, samuti treppide ning nende podestide kogulaius peab ette nähtama vähemalt 0,70 m 100 inimese kohta.

Sunduslikkude käikude (koridoride) minimaalse laiuse kindlaksmääramiseks suurendatakse saadud arvu 20% võrra. Kogulaiused jaotatakse proportsionaalselt vastavalt läbipääsevate inimeste arvatavate hulkadega.

§ 22. Pearuumide eeskodasid, trepikodasid ja käike ei tohi tarvitada ainsate juurdepääsudena elukorteritesse, juhul, kui elukorterid ei ole määratud ruumides asuvate asutiste teenijaile.

§ 23. D liigi hoonetes pearuumide koridorid peavad olema valgustatud välisvalgusega sääraselt, et akende pind oleks $\frac{1}{10}$ põrandapinda. Koridoridel peab olema läbituulutamise võimalus. Kui koridori valgustatakse akendega pikiseinas, ei tohi mingi punkt vastasolevas seinas olla kaugemal kui 7,0 m aknast (joonis 1).

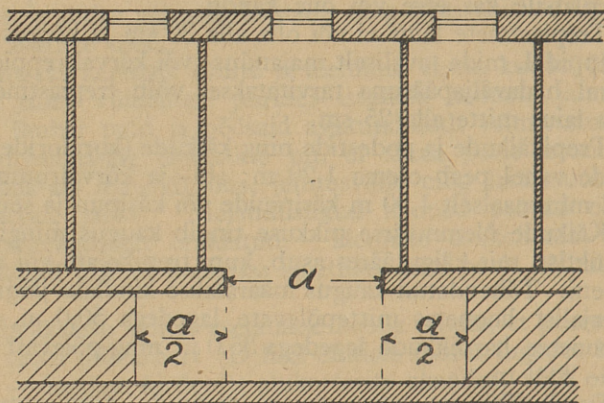
JOONIS 1.

Koridori valgustamisel aknaga põikseinas ei tohi kõige kaugem punkt olla kaugemal aknast kui 15,0 m. Koridori võib valgustada kaudselt läbi teise ruumi lahtise ava (a) kaudu selle ulatusel pluss ava poole laiussega võrdne pikkus kummaltki poolt.

$$(a + 2 \frac{a}{2} = 2a; \text{ v. joonis 2}).$$

Joonis 2.

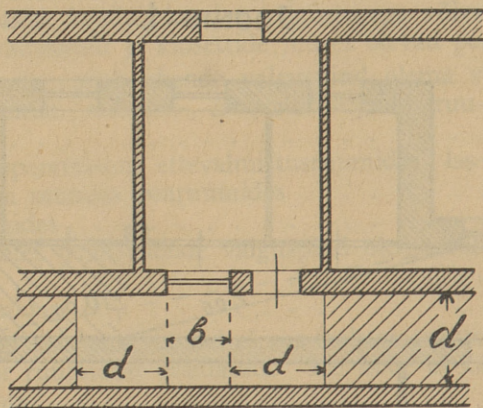

E liigi hoonete ja D liigi hoonete kõrvalruumide koridorid peavad olema valgustatud välisvalgusega niiviisi, et akende pind oleks $\frac{1}{20}$ põrandapinda, kui valgus on otsene ja $\frac{1}{10}$, kui valgus on kaudne, kusjuures sisemiste akende pind ei või olla väiksem välisakende pinnast. Koridoridel peab olema läbituulutamise võimalus.

Kui koridori valgustatakse akendega pikiseinas, ei tohi mingi punkt vastasolevas seinas olla kaugemal kui 10,0 m aknast (joonis 1).

Koridori valgustamisel aknaga põikseinas ei tohi kõige kaugem punkt olla kaugemal aknast kui 25,0 m.

Joonis 3.

Koridori võib valgustada kaudselt läbi teise ruumi sisemise akna kaudu selle laiuse (b) ulatusel pluss koridori laiusega võrdne pikkus (d) kummaltki poolt ($B+2d$; v. joonis 3).

§ 24. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete treppide, käikude ja kodade kohta kohaldatakse mõiste järgi Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 36, 38 esimese lõike, 39—43 ja 51 eeskirjad.

4. jagu.

Uksed ja aknad.

§ 25. Uste (välja arvatud klosetid, seinakapid j.m.s.), valgeava laiuse alammäär peab olema 0,90 m; haiglate haigete jaoks määratud ruumide uste valgeava laiuse alammäär peab olema 1,10 m eeldusel, et ava kandid on ümmardatud kandraamide või sõidetavate voodite läbipääsemiseks.

§ 26. Aknad peavad võimaldama oma konstruktsiooni poolest ruumide kiiret läbituulutamist; aknaraamid kujundatakse sääraselt, et tolmu kogunemine, valguse läbipääsu takistus j.m.s. on minimaalne. Aknad asetatakse ruumi välisseina võimalikult kõrgemale, et ka ruumi sügavamaid osi saaks paremini valgustada.

§ 27. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete uste ja akende kohta kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 52 ja 55 esimese lõike eeskirjad.

5. jagu.

Seinad, laed ja põrandad.

§ 28. Esimese korra põrandad peavad olema maapinnast vähemalt 0,50 m kõrgel. Põrandad peavad olema kasutajatele ettenähtud ruumides termiliselt isoleeriva pealiskattega, pestavad või kergesti puhastatavad ning siledapinnalised ilma lahtiste pragudeta. Klosettide, vanni- ja pesemisruumide, desinfektsiooni-, operatsiooni-, laboratooriumi j.m.s. ruumide põrandad peavad olema kaetud mittemädaneva veekindla kattega.

§ 29. Kõik seinte, lagede ja põrandate sisenurgad peavad olema ümmardatud raadiusega vähemalt 0,05 m. Välisnurgad ümmardatakse neis kohtades, kus see tarvilik on sõidetavate voodite või kandraamide läbipääsu hõlbustamiseks.

§ 30. Seintele valitud värvitoon ei tohi olla väsitav silmadele.

D liigi ruumides peavad pearuumide seinad võimaldama vähemalt kuni 2,0 m kõrguseni tarbe korral desinfektsiooni vedelikkudega. Operatsiooni- ja sünnitusruumide ning nakkushaigete tubade seinad ja lagi peavad võimaldama tähendatud desinfitseerimist üleni.

§ 31. Kõikide pearuumide seinad ühes ustega, põrandad ja laed peavad olema küllaldaselt määral akustiliselt isoleeritud nii keha- kui ka õhkkõla mõttes.

§ 32. Ühissöögiroomide seinad peavad olema kaetud vähemalt 1,50 m kõrguseni puust või muust pestavast ainest sileda paneeliga või krohvipealse õlivärviga.

§ 33. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete seinte, lagede ja põrandate kohta kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 58 ja 59 eeskirjad.

6. jagu.

Klosetid, kanalisatsioon ja vesivarustus.

§ 34. Klosetid peavad olema hoone sees ja D liigi hoonetes köetavad; E liigi hoonetes asetatud niiviisi (kui neis kütteseadede puudub), et klosettide ruumi ümbritsevad seinad on vähemalt pooles pikkuses ühised köetavate ruumidega. Klosetid peavad olema igal juhul välisvalgusega, välja arvatud vesiklosetid elektrivalgustuse olemasolul, ning varustatud veekindlate ning puhastatavate mustuskaevudega.

§ 35. Klosettide arv määratakse kindlaks, võttes aluseks järgmised määrad: haiglates igale 50 naisele — 4 klosetti, igale 50 mehele 3 klosetti ja 3 pissuaari; lasteasutistes iga 50 suurema lapse kohta 5 klosetti, iga 50 väikese lapse kohta vähemalt 5 m² põrandapinda pottidetoas. Ambulatooriumides minimaalselt 1 klosett ja 1 pissuaar. Vanadekodudes, hoolekandelistes ühis-korterites, sanatooriumides ja leprosooriumides igale 50 naisele — 3 klosetti, igale 50 mehele — 2 klosetti ja 2 pissuaari.

Personaali jaoks ehitatakse klosetid eraldi.

§ 36. Prügikastid peavad olema täiesti veekindlad ja kindlate kaanetega. Haiglates (üle 50 voodiga) peavad olema seadeldised infitseeritud materjalide ja jätiste põletamiseks.

§ 37. Iga asutise juures, kus veevärk puudub, peab olema tervishoiu nõuetele vastav kaev. See olgu asetatud vähemalt 8 m eemale klosettidest ja muudest mustusallikatest, et vesi neist ei rüvetaks maapinda kaevu ümbruses ega satuks kaevu; kaev olgu ehitatud nii, et sinna vesi voolaks ainult sügavamatest maakihistest; ta peab olema varustatud kaanega ja rake-tega, mis ei lase tungida vett kaevu ülevalt maapinnalt või ülemistest kihtidest.

§ 38. Pesemiskraanide (lavaabo'de) arv määratakse järgmiselt: D liigi hoonetes vähemalt 1 kraan 5 kasutaja kohta.

E liigi hoonetes vähemalt 1 kraan iga 7 kasutaja kohta.

1 kraani kohta arvatakse vähemalt 1,0 m² põrandapinda.

§ 39. Vannide arv määratakse järgmiselt:

D liigi haiglates ja lasteasutistes, kus lapsed ka ööbivad, vähemalt 1 vann iga 25 kasutaja kohta.

Hoonete projektimisel arvatakse haiglate vannid 0,80×1,80 m suured ning asetatakse vabalt, vahekaiguga vähemalt 0,50 m ümberringi ja võimalusega paigutada vanni kõrvale kandraami.

Lastevannid arvatakse vähemalt 0,50×0,80 m suured, vanni ümber peab olema vaba ruumi vähemalt 0,50 m laisuses.

§ 40. Tervishoiu- ja hoolekandeesutiste hoonete klosettide ja kanalisatsioonide kohta kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55—1932) §§ 61—62 ja 64 eeskirjad.

7. jagu.

Õhupuhastus.

§ 41. Ventilatsiooni arvatlemisel võetakse aluseks vähemalt järgmine ühe tunni tarvitus:

iga haige kohta	40 m ³ õhku,
iga lapse või E liigi asutise kasutaja kohta	20 m ³ õhku.

Operatsiooni- ja röntgeniruumides ning klosettides tehakse vaid äratõmbe ventilatsioon: operatsiooniruumides — kahekordne ühe tunni jooksul, röntgeniruumides — viiekordne.

§ 42. Köökide, vannitubade ja klosettide õhuvahetus peab olema vähemalt kolmekordne ühe tunni jooksul. Kuivade klosettide juures peab olema mustusauku ulatuv tuulutuslõõr korstna suitsulõõri kõrval.

§ 43. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete õhuvahetuse kohta kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 65—67 ja 70 teise lõike eeskirjad.

8. jagu.

Küte.

§ 44. Hooned varustatakse ahiküttega või vesi- või madalrõhu-aurukeskküttega.

Ahjude või muude küttekollete välimus peab olema lihtne.

§ 45. Küttekehad peavad võimaldama normaalkütmisel temperatuuri inimese kõrguses (lisaks Projektide koostamise määruse RT 41 — 1933 § 29): operatsioonitubades, sünnitustubades . . . . . +25° C, sidumistubades, operatsiooni ettevalmistustubades, lastenasutiste eluruumides . . . . . +22° C, vastuvõtutubades, arsti kabinetides, isolatsiooniruumides, röntgenitubades, haigeteruumides, D liigi pesemisruumides ja klosettides, samuti D liigi koridorides ja sisemistes trepikodades . . . . . +20° C, ooteruumides . . . . . +15° C.

§ 46. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete küttele kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 72—76 eeskirjad.

9. jagu.

Kunstlik valgustus.

§ 47. Operatsiooniruumides peab olema sisse seatud peale peavalgustuse ka hädavalgustus, mis täiel määral suudab täita peavalgustuse aset.

§ 48. Hädavalgustusallikad akumulaatorite ja patareide näol peavad igal ajal kindlustama selle valgustuse minimaalse kestuse — 2 tundi.

§ 49. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete kunstlikule valgustamisele kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 79—80, 84—85, 89—93 ja 95 eeskirjad.

10. jagu.

Tulekaitse.

§ 50. Tervishoiu- ja hoolekandenasutiste hoonete tulekaitse kohta kohaldatakse Avalikkude ehitiste püstitamise määruse (RT 55 — 1932) §§ 97—98, 101 ja 104 eeskirjad.

4. peatükk.

Eeskirjad eriliikide kohta.

1. jagu.

Haiglad.

§ 51. Haiglas on nõutav:

1. üle 100 voodiga haiglates mees- ja naishaigete osakondade eraldamine;

2. nakkushaiguste osakonna täielik eraldamine teistest osakondadest;

3. surnukamber või eriruum surnute jaoks;

4. tarvilik arv vanne ja klosette vastavalt osakondadele ja haigete eraldamise nõuetele.

§ 52. Kõik ruumid, mis haigete kestvaks viibimiseks ette nähtud ja otseselt haigeid teenima peavad nagu — haigetetoad, päevaruumid, söögi- toad, operatsiooni- ja sidumisruumid, kabinetid, vannid, klosetid ühendatakse koridoriga sääraselt, et poleks vaja majandusruumidest läbimineks.

§ 53. Hoonete projektimisel arvatakse haigete voodid $0,80 \times 2,00$ m suured ning asetatakse vähemalt 0,80 m kaugusele akendest ja teistest vooditest ning 0,50 m kaugusele sisemistest seintest.

§ 54. Haigetetubades peab olema vähemalt 20 m^3 õhku ja $6,0 \text{ m}^2$ põrandapinda iga haige kohta. Päevaruumides arvatakse $0,50 \text{ m}^2$ põrandapinda iga haige kohta.

§ 55. Haiglates peab olema juurdepääs haigete ruumidesse kas otse väljast või sirgjoonelise trepi või vähemalt ühe 1,80 m laiade podestidega trepi kaudu. Juhul, kui trepp on keerdastmetega, peab trepi marš olema vähemalt 1,50 m ja kitsam trepiastme ots olema vähemalt 15 sm lai (ilma profiilita). Kõik trepid olgu varustatud mõlemalt poolt käsipuudega.

Käigu laius, mille kaudu pääseb haigete ruumidesse, peab olema vähemalt 1,80 m eeldusel, et uste ja teiste avade kandidid on ümmardatud.

§ 56. Röntgeniosakond peab olema eraldatud naaberruumidest seatinaplaatidega või raskepaost tahvlitega. (Kämpe-Lorey seinad või sarnased, seatinasisaldavate klaasidega.)

2. jagu.

Vaimuhaiglad.

§ 57. Vaimuhaiglate hooned tuleb ehitada sääraselt, et trepikojad, akende, uste ja ahjude konstruktsioon ja jaotus ja muude seadeldiste kuju ja vorm jms. teevad võimatuks vaimuhaigete vigasaamise või loata väljapääsemise.

3. jagu.

Lastehoolekande asutised.

§ 58. Lastehoolekande asutiste hooned tuleb ehitada sääraselt, et trepivõrestikkude jaotus ja konstruktsioon, käsipuude vorm ja kuju, aknalaudade ja palkonite võrede kõrgus, radiaatorite asetus jms. teeb võimatuks laste allakukkumise või nende kehaosade vigastamise.

§ 59. Lastepäevakodu ja lastekodu sisemiste ruumide hulgas peavad olema mängu- ja õpperuumid suurematele, kõndivatele lastele, imetamisruum väikelastekodus, kus emad oma lapsi imetada võivad ilma laste üldistesse ruumidesse pääsemata, köök, milles lastele sooja toitu valmistatakse ja muud ruumid, mis tarvilikud lastepäevakodule.

§ 60. Lastepäevaruumid peavad olema õhurikkad, iga lapse kohta vähemalt 6 m^3 õhku ning magamisruumides vähemalt $2,0 \text{ m}^2$, mängimisruumides aga $1,75 \text{ m}^2$ põrandapinda.

§ 61. Lastekodudes ehitatakse magamistoad eraldi poeglastele ja tütarlastele, samuti eraldi asetatud pesemise võimaluste ja klosettidega, kusjuures viimaste aset võivad täita päevased klosetid, kui nad on küllaldaselt kättesaadavad ka öösel. Magamistoad tuleb asetada kasvatuspersonaali korteritele võimalikult lähedale.

§ 62. Hoonete projektimisel arvatakse voodid 1- kuni 3-aastastele lastele — $0,50 \times 1,00$ m suured ning asetatakse vähemalt 0,80 m kaugusele akendest ja teistest vooditest ning 0,50 m kaugusele sisemistest seintest. 3—10-aastaste laste voodid arvatakse kuni $0,60 \times 1,50$ m suured ning asetatakse 0,40 m kaugusega voodite ja seinte vahel (0,10 m kaugusele pea kohal), kõikudega voodiridade vahel 0,90 m. Välisseintest vähemalt 0,40 m kaugel. Üle 10 aasta vanuste laste vooditele kohaldatakse § 65 määrad.

4. jagu.

Ambulatooriumid.

§ 63. Ambulatooriumis on nõutav vähemalt:

1. arsti kabinett;
2. isolatsiooniruum nakkushaiguskahtlastele;
3. ooteruum;
4. klosetid.

5. jagu.

Vanadekodud, hoolekandelised ühiskorterid.

§ 64. Magamisruumid peavad olema põrandapinnaga mitte vähem kui $5,0 \text{ m}^2$ inimese kohta, kui puuduvad ühiseluruumid; ühiseluruumides peab siis olema vähemalt $0,75 \text{ m}^2$ iga isiku kohta, üldpinnaga aga mitte alla 10 m^2 ; ühisruumi olemasolu puhul võib magamisruumides olla iga magaja kohta $3,5 \text{ m}^2$ põrandapinda.

Vanadekodudes võib ühiseluruum olla ühine söögitoaga.

§ 65. Hoonete projektimisel peab magamisruumides ette nähtama igale magajale vähemalt $1,90 \times 0,70$ m; voodiasemete vahel 0,40 m külgedelt ja 0,10 m peakohtadelt, käigud voodiasemete ridade vahel vähemalt 1,00 m ja voodite rea ja seina vahel 0,60 m, välisseintest vähemalt 0,20 m.

§ 66. Hoolekandelistes ühiskorterites nähakse ette avar köök, nii et iga 3 kasutaja kohta on vähemalt üks $0,70$ m laiune koht pliidi juures. Samuti nähakse ette igale kasutajale tuulutatav sahver või selle eraldatud lukustatav osa, laiusega mitte alla $0,50$ m; kõrgusega mitte alla $0,70$ m ning sügavusega mitte alla $0,40$ m.

Tallinnas, 24. oktoobril 1934.

Teedeminister O. Sternbeck.

Ehitusjärelevalve inspektori a. k. t. (allkiri).

Paide linnavolikogult 28. augustil 1934 vastu võetud ja Siseministrilt 15. oktoobril 1934 kinnitatud

759. Paide linna ehituse määruse muutmise ja täiendamise määrus.

Antud Linnaseaduse § 108 p. 3 põhjal.

I.

Paide linnavolikogult 27. juunil 1932 vastu võetud ja RT 64 — 1932 avaldatud Paide linna ehituse määruse §§ 12 ja 25 muudetakse ning pannakse maksma järgmiselt:

§ 12. Kiviehituse raoonis on lubatud ehitada tänavate või avalikkude platside äärde ainult tulekindlaid ja tuldtõkestavaid hooneid tulekindla materjaliga kaetud katustega. Kõrvalhooneid ilma tulekolleteta: puukuure, laduruume, talle ja aitu, kui nende kaugus on tänavatest ja avalikkudest platsidest vähemalt 20 meetrit, on ühekordsed ning nende katused kaetakse tulekindla materjaliga, võib ka ehitada puust.

Märkus. Tulekindlaks loetakse ehitusi, mis ehitatakse kivist ja on kaetud tulekindlast materjalist katustega, samuti ka kiviehitusi samade katustega, millel on sisevooder puust ja seest krohvitud ning tuldtõkestavaks — palkehitud, kui on seest krohvitud ning väljast vooderdatud kividega või tsementkorruga vähemalt 10 sm paksuselt. Tuldtõkestavat ehitusviisi võib tarvitada ainult vanade ehituste kapitaalremontide juures.

§ 25. Solgi-, prügi- ja raiskveeaugud ning väljakäigukohad peavad olema ehitatud vähemalt 1,5 m naabri piirist, 8,5 m puhtavee kaevust ja vastama § 51 nõuetele.

II.

Sama määrust täiendatakse §§ 58, 59 ja 60 järgmiselt:

§ 58. Kiviehituse raoonis vanade olemasolevate puust ehituste kapitaalremonti võib teostada erakorralistel juhtudel linnavalitsuse eriloal.

§ 59. Iga ruum, mida kasutatakse elamiseks või kestvaks seesviibimiseks, köögid sissearvatud, peab omama aknaid välisseinas ja vähemalt üks akendest olgu varustatud õhuvahetuseks tarvilise avatava osaga suve- kui ka talveraamis, pinnaga mitte vähem kui 0,10 m².

§ 60. Linnavolikogul jääb üksikutel juhtudel õigus teha erandeid ja lubada kõrvalekaldumisi käesolevas ehituse määrukses, arvestades linna heaolu ja kodanikkude huvidega.

III.

Käesolev ehituse määruks muudatus ja täiendus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea G. Perli.

Sekretär I. Ülem.

760. Mustvee alevi tulekustutuse abinõude juurdevedamise takside maksvusetuks kuulutamine.

Mustvee alevivolikogult 10. septembril 1930 prot. nr. 10 p. II vastu võetud ja kinnitatud Tulekustutuse abinõude juurdevedamise taksid Mustvee alevis, missugused avaldatud RT 99 — 1930 art. 648, tunnistatakse maksvusetuks Mustvee alevivolikogu otsusega 24. juulist 1934 prot. nr. 11 p. IX kohaselt, uute takside vastuvõtmisega.

Käesolev muudatus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem H. Berezin.

Sekretär E. Adelson.